

**Kracht wordt juist in zwakheid volkomen
Dan zal de kracht van Christus in mij wonen**

2 Kor.12, 9

2 Korintiërs 12, 7-10

Broeders en zusters,

Er is - want anders zouden die buitengewone openbaringen mij verwaand kunnen maken - er is een doren in mijn vlees gestoken, als een bode van satan die mij moet afranselen. Tot driemaal toe heb ik de Heer aangeroepen dat hij van mij zou weggaan. Maar Hij antwoordde mij: "Je hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen." Dus zal ik het liefst van alles roemen op mijn zwakheden. Dan zal de kracht van Christus in mij wonen. Daarom lijd ik om Christus' wil gaarne zwakheid, smaad, nood, vervolging en benauwdheid. Want als ik zwak ben, dan ben ik sterk.

Evangelielezing: Marcus 6, 1-6

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

In die tijd ging Jezus vandaar weg om zich naar zijn vaderstad te begeven en zijn leerlingen gingen met Hem mee. Toen het sabbat was begon Hij te onderrichten in de synagoge. De talrijke toehoorders vroegen verbaasd: "Waar heeft Hij dat vandaan? En wat is dat voor een wijsheid die Hem geschonken is? En wat zijn dat voor wonderen die zijn handen verrichten? Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simon? En wonen zijn zusters niet hier bij ons?". En zij namen er aanstoot aan. Maar Jezus sprak tot hen: "Een profeet wordt overal geëerd behalve in zijn eigen stad, bij zijn verwanten en in zijn eigen kring". Hij kon geen enkel wonder doen, behalve dat Hij een klein aantal zieken genas die Hij de handen oplegde. Hij stond verwonderd over hun ongeloof. Jezus ging rond door de dorpen in de omtrek, waar Hij onderricht gaf.

Inleiding

Lieve mensen, van harte welkom in deze W&Gviering. Op de sociale media worden ons de meest prachtige plaatjes voorgehouden. Gewone foto's lijken niet meer te bestaan, ze worden allemaal 'gefotoshopped' zoals dat heet= bijgewerkt, om het ideale plaatje tevoorschijn te toveren, wat eigenlijk niets meer te maken heeft met hoe iemand er ècht uit ziet. Maar precies dát schijnt aanleiding te zijn voor veel depressie, ook en met name onder jongeren, die zwaar gebukt gaan onder al die overtrokken ideaalbeelden, die ze immers ook niet waar kunnen maken. We horen straks in de 2e lezing Paulus heel ándere dingen over zichzelf zeggen: dat hij zich roemt op zijn zwakheid. En dan Jezus, die in het evangelie niet veel klaarspeelt in zijn vaderstad.....Kennelijk draait het in het rijk Gods om heel ándere waarden dan die van de glamourcultuur, van wat we allemaal zelf denken te kunnen en denken te móeten kunnen, van overtrokken ideaalbeelden.....We gaan er straks meer over horen. Laten we nu beginnen met ons tot God onze Vader te wenden en om Zijn ontferming vragen. Want die hebben wij, kleine mensjes als wij zijn, hard nodig.

Overweging

Lieve mensen, wat hóud ik toch van Paulus, die zo heel herkenbaar en onbeschroomd over zichzelf schrijft, die zich op geen enkele manier groot houdt of zich beter voordoet dan hij is. In zijn brieven laat hij alle ellende zien die hij heeft meegemaakt. Een paar citaten: "ik heb mij aangesteld als een dwaas"..."bovendien voelde ik mij toen zwak, nerveus en angstig" ..."met zwoegen en tobben, met slapeloze nachten, honger en dorst, vaak zonder eten, in koude en naaktheid"...Hij spreekt onverbloemd over zijn eigen zwakheid die hij fundamenteel is tegengekomen. Vandaag vat hij dat alles heel kernachtig samen als hij zegt, dat hij niet op eigen kracht leeft, maar vanuit de kracht die Christus hem geeft = dat hij leeft van de genade, die Christus hem geeft, ondanks en misschien wel juist in alle zwaarte die hij te verduren heeft: zwakte, smaad, nood, vervolging, benauwdheid.....

Kunnen wij dat nog, kan ik dat nog: gewoon eerlijk toegeven, dat ik mij zwak, nerveus en angstig voel, of mijn onvermogen hardop uitzeggen? In onze tijd lijkt dat 'not done', in onze tijd draait veel, zo niet álles om onze eigenmachtigheid, om de 'maakbaarheid', het succes, de prestatie, de glamour, dát alles staat in hoog aanzien.

Maar dat is een illusie.

Als we te maken krijgen met leed, in welke vorm dan ook, dan leren we – door schade en schande heen soms- dat we lang niet alles in eigen hand hebben. Maar tegelijkertijd kunnen we dan óók van Paulus leren, dat dat niet het einde is. Integendeel, het lijkt er op, dat het een weg is om God ècht toe te kunnen – leren!- laten in ons leven. Paulus komt zelfs zover, door zelf die lange weg te zijn gegaan, dat hij zich kan beroemen op zijn zwakheid, omdat juist dáárin Gods kracht voelbaar is geworden voor hem. Van Godswege wordt hem aangezegd "je hebt genoeg aan Mijn genade, kracht wordt juist in zwakheid geboren".

Het is zelfs zo, dat we God eigenlijk pas echt kunnen bereiken als we erkennen dat we onmachtig zijn. Gods kracht kan pas sterker in ons werken naarmate onze eigen kracht zwakker is. Dat is een wet in het koninkrijk Gods: slechts dán kunnen we iets gewaarworden van wat genade is= de kracht van Christus, waar Paulus het over heeft.

Dat heeft alles te maken met het begrip 'overgave'.

Wat overgave is, hebben we waarschijnlijk allemaal al wel eens ervaren in ons leven. We denken wel alles zelf te kunnen regelen, maar als we daarin vastlopen, als we te maken krijgen met omstandigheden waar we geen enkele invloed op hebben, dán kan zich openbaren wat 'overgave' ten diepste betekent: het uit handen geven van wat we niet zelf in onze macht hebben. Dat is – zeker in deze tijd van eigenmachtigheid - vaak een wòrsteling, we doen dat niet graag en we kúnnen het ook niet zo goed. Maar het is het enige wat overblijft. En uit eigen ervaring weet ik, dat er een grote innerlijke rust kan ontstaan als het lukt om het lòs te laten, om het óver te geven. Het is zoals het is....en dáár dan vrede mee leren vinden. En ik dánk mijn gelovig-in-de-wereld staan, dat ik dan ervaren kan en mag, - soms en even – dat ik niet alléén ben, dat er iemand is waar ik mijzelf aan kan toevertrouwen. Meer dan in alles wat ons goed afgaat, kunnen wij juist in onze zwakheden, daar waar wij ons onvermogen voelen, opengaan voor de genade van Godu kent dat spreekwoord wel: nood leert bidden. Daar hoor je dat in terug.

En dan het evangelie: Jezus kan geen wonderen doen in Zijn vaderstad. Hoe zou dat komen? De mensen zijn sceptisch: wát een praatjesmaker, die zoon van de timmerman.... We horen Jezus vaak zeggen als Hij iemand genezen heeft : “uw geloof heeft u gered”. Dat is heel bijzonder hoor! Laten we daar eens wat dieper op ingaan: Jezus zegt daarmee dat , ook al heeft *Hij* het wonder verricht, dat het geloof van de mens zèlf de oorzaak is dát die genezing heeft kunnen gebeuren! Die mens staat open, is ontvankelijke, *geeft zich over*. Die mens gaat een bijzondere relatie aan met Jezus. Er gebeurt iets tussen Jezus en de mens die Hij geneest. Dat is het bijzondere van een religieuze ervaring: dat is niet zo maar een gevoel, een stemming in de mens, het is een in relatie staan - tot God.

Dat gebeurt hier in het evangelie niet. De mensen zijn sceptisch, blijven afstandelijk, en geloven er niets van. En Jezus verwondert zich over het ongeloof dat Hij aantreft. En kan dan geen wonderen verrichten. Kijk, en dan komen we heel dicht bij wat Paulus zegt en doet: Paulus geeft zich immers over aan de kracht van Jezus. Geloven betekent dan, dat je aan de grenzen van je mogelijkheden je vermeende eigenmachtigheid laat vallen en je toevertrouwt aan God.

Laten we ons hier maar door laten bemoedigen en inspireren, lieve mensen. Laten we blij zijn met zo iemand als Paulus, die ons een spiegel voorhoudt, die ons vóórgaat op de weg die wij proberen te gaan, die ons bemoedigt en inspireert, en ons leert, dat al onze zwakheden er mogen zijn in het licht van Gods grote barmhartigheid en liefdevolle ontferming, die sterk maakt wat zwak is....dán zal de kracht van Christus in ons kunnen wonen.

Moge het zo zijn. Amen.

Slotgedachte:

Oud rabbijns verhaal:

God is Sammy kwijt. Hij zoekt hem overal, maar Sam is nergens te vinden. Eindelijk komt hij tevoorschijn. De Almachtige vraagt: “waar ben je geweest Sammy? Je ziet er zo moe uit”. “Ik was bezig Mozes te worden, Mozes is zo groot, zo geweldig, zo gelovig, zo dicht bij U. Ik wilde als Mozes worden, zo vurig en sterk” . Toen werd God boos: ”Jongen toch” zei Hij, “Ik heb je niet als Mozes gemaakt. Ik heb je als Samuël gemaakt en dan moet je ook Sammy zijn”.